

тъ работи на законодателството на Франклина и последните драматически успехи на Волтера. Но поправо тукъ са евтина блъскавиятъ гений, обновителът на Европа, който прегръта простодушния и предирливъ гений на Новия Светъ.

ГЛАВА ДВАНАЙСЕТА

Опитите на английското правителство да са примири съ Американците чрезъ Франклина. — Предложениетъ отъ лордъ Нортъ и гласоподаваниетъ отъ британското правителство билли (фирмани). — Биллите са не приематъ въ Америка. — Обръщането на Франца, на Испания и на Холандия въ полза на Америка. — Сполуките на съюзниците. — Постъпките и влиянието на Франклина. — Французската експедиция (покъдъ) подъ предводителството на Рошамбо. — Лордъ Корнаваллисъ и английската войска съ принудени да са предадътъ въ Йорк-Туонъ. — Преговори за миръ. — Франклинъ подписва трактата 1783 година, чрезъ който са оздравяваше независимостта на Съединените Щати. — Англия признава тъзи независимостъ.

Англия са смути силно отъ предаването на Саратога. Завоеванията на въстанчите поселения не съ мърдахъ. Генералъ Гоу, който са видѣ обесиленъ на Делаваръ даде си оставката и иска да го замѣстятъ; генералъ Бургунъ, разбитъ на Худсонъ, са принуди да са предаде. Вмѣсто да нападатъ изъ Канада на Съединените Щати, тъзи хора зехъ да са плашатъ че Американците ще навлѣзатъ изново въ Канада. Като са видѣ разстроено въ своите планове и разочаровано въ гордите си надежди, английското министерство посрещна у-